

Nr. van het arrest

Nr. 424 Corr. Folio

Nr. 2010 CO 485 van het parket

Nr. van de griffie

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie en van :

**De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de afdeling
Ruimtelijke ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor
de Provincie met burelen te**

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester advocaat aan de balie van

tegen :

1) geboren te op
en,

2) samenwonende te geboren te op

beklaagden,
vertegenwoordigd door meester loco meester
beiden advocaat aan de balie van

Beklaagd van :

In het gerechtelijk arrondissement

Tussen 1 januari 1995 en heden, en terwijl de feiten de achtereenvolgende en voortdurende uiting uitmaakten, zonder onderbreking gedurende 3 jaar; van hetzelfde misdadig opzet en de deliktueuze toestand nog steeds voortduurt;

- A. met overtreding van artikels 1, 44§1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een schuilhok opgericht te hebben;
- B. met overtreding van artikels 1, 44§1-1°, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 gewijzigd door de wet van 22 december 1970, de toestand omschreven in de hierboven vermelde tenlastelegging sub A gehandhaafd te hebben,

het onroerende goed waarop de inbreuk gepleegd werd, gelegen zijnde te eigendom van.

Overgeschreven te
neerl. Nr.

hypotheekkantoor op 15 juli 1997,

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 6 mei 2010 door de beklaagden en dit tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied;
- 6 mei 2010 door het openbaar ministerie tegen beklaagden;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 52ste kamer van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 23 april 2010, dat zegt dat de strafvordering wat de tenlastelegging A betreft vervallen is door verjaring en de feiten van de tenlastelegging sub B bewezen zijn.

Derhalve :

Verklaart de strafvordering vervallen door verjaring wat betreft de tenlastelegging A.

Veroordeelt de beklaagden elk uit hoofde van de tenlastelegging B tot :

- een geldboete van 200 euro x 5,5 = 1.100 euro of 25 dagen vervangende gevangenisstraf met 3 jaar uitstel voor de helft;
- een bijdrage van 25 euro x 5,5 = 137,50 euro;
- een vergoeding van 25,00 euro;
- de kosten : 153,50 euro (soldair).

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan bij toepassing van artikel 2 van de wet van 13 april 2005.

Wat betreft de herstellvordering :

Alvorens recht te doen nopens de herstellvordering, beslist de herstellvordering voor te leggen aan de Hoge Raad voor Handhevingsbeleid en stelt de zaak in voortzetting op de zitting van 17 december 2010 om 08.45 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester

Gelet op de conclusies en stukken van partijen.

De hogere beroepen werden regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

Bij aanvankelijk proces-verbaal d.d. 13 mei 1995 werd vastgesteld dat er renovatiewerken aan de gang waren te zijnde eigendom van de beide beklaagden.

Er werd door de verbalisanten vastgesteld dat de volgende constructies werden bijgebouwd:

- een soort bergplaats-carport langsheen de achterkant van de woning van 4 m op 8 m;
- aansluitend daaraan een uitsprong van 1,5 m op 4 m;
- langsheen de zijde van de losweg, een uitsprong van 2 m op 8 m.

De eerste beklagde verklaarde naar aanleiding van zijn verhoor op 12 mei 1995 onder andere dat er om esthetische redenen werd beslist, naar aanleiding van renovatiewerken aan het gebouw dat dateerde van 1822, om een carport bij te bouwen om een betonnen muur te verbergen, waarvoor hij dacht dat er geen bouwvergunning nodig was.

Uit het proces-verbaal d.d. 28 september 1995 blijkt dat een aanvraag werd ingediend voor het plaatsen van een schuilhok, die afgewezen werd bij beslissing d.d. 16 augustus 1995.

In zijn daarop volgende verhoor d.d. 5 oktober 1995 wees de eerste beklagde op het feit dat ze om de muur te verstevigen een steunbeer hebben bijgebouwd, die achteraf kon dienen als garage.

Volgens het gewestplan
gelegen in natuurgebied.

K.B. d.d. 7 maart 1977) is het goed

Bij brief d.d. 14 juni 1995 aan de procureur des Konings werd door de gemachtigde ambtenaar de herstellvordering geformuleerd, meer bepaald de afbraak van de nieuwe bijgebouwen onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 bef. per dag vertraging.

De motivering van deze herstellvordering luidde als volgt:

"De verbouwing met uitbreiding is niet in overeenstemming met de voorschriften van art. 13 van het K.B. van 28.12.72 betreffende de toepassing van de gewestplannen. Luidens de prioriteitsnota wordt bij een bouwmissdriff, gesitueerd in een prioritaire zone zoals een natuurgebied, steeds de herstellvordering volgens art. 65§1a ingeleid.

De relatief beperkte grootte van het bedrag is ingegeven door het feit dat er enkel bijgebouwen in overtreding werden verbouwd".

Het dagvaardingsexploot werd aan de beklagden betekend op 11 juli 1997 en overgeschreven op het hypotheekkantoor op 15 juli 1997.

De beklagden werden gedagvaard voor de correctionele rechtbank van Brussel om:

In het gerechtelijk arrondissement

Tussen 1 januari 1995 en heden – zijnde de dag van bevel tot dagvaarding d.d. 19 juni 1997

- A. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een schuilhok te hebben opgericht;
- B. de toestand omschreven in tenlastelegging sub A gehandhaafd te hebben.

Bij vonnis d.d. 23 april 2010 heeft de eerste rechter :

- geoordeeld dat : "Uit de vaststellingen van de Politie blijkt dat er een soort bergplaats-carport werd bijgebouwd langs de achterkant van de oude woning. Tevens werd een schuilhok bijgebouwd zonder vergunning";
- de strafvordering wat de tenlastelegging sub A betreft vervallen verklaard door verjaring;

- elk van de beklaagden veroordeeld uit hoofde van de tenlastelegging sub B tot een geldboete van 200 euro gebracht op 1.100 euro;
- uitstel van tenuitvoerlegging van het vonnis verleend voor drie jaar voor de helft van de geldboete;
- de burgerlijke belangen aangehouden;
- alvorens recht te doen nopens de herstellvordering, beslist de herstellvordering voor te leggen aan de Hoge Raad voor Handhavingsbeleid en de zaak uitgesteld naar een latere datum.

Ter zitting van het hof werden de beklaagden, zoals voorgesteld door de stedenbouwkundige inspecteur, uitgenodigd zich te verdedigen nopens een eventuele herkwalficatie van de tenlastelegging sub A in die zin dat een schuilhok dient gewijzigd te worden in een "carport".

Het principe is dat niet een kwalificatie maar een bepaald feit bij de strafrechter aanhangig wordt gemaakt en dat de rechter aan het feit de juiste kwalificatie moet geven (Cass. 4 september 1990 A.R. Pas. 1991, I, nr. 5).

De regelmatigheid van de nieuwe kwalificatie hangt af van de voorwaarde dat de nieuwe kwalificatie hetzelfde feit moet betreffen of moet begrepen zijn in de feiten die het voorwerp van de vervolging uitmaken.

Het hof is van oordeel dat, door het voorwerp van de oorspronkelijke tenlastelegging te wijzigen, meer bepaald "een schuilhok" in "een carport", niet hetzelfde feit bedoeld wordt als hetgeen vervat in de oorspronkelijke tenlastelegging.

Het in de tenlastelegging bedoelde schuilhok en de carport waarvan sprake in het strafdossier zijn wel degelijk twee onderscheiden constructies.

Door dergelijke heromschrijving zou de identiteit en de continuïteit van het feit niet verzekerd zijn en zou het hof een misdrijf beoordelen dat buiten het feit van de vervolging ligt, waarvoor andere mogelijkheden bestaan ter aanhangig maken.

Het feit van de enige tenlastelegging is, na onderzoek van de zaak door het hof, geenszins bewezen gebleken op grond van de voorliggende elementen van het strafdossier.

Het staat vast dat de beklaagden in juli 1995 een vergunning aanvroegen voor een "schuilhok" op het kwestleuze onroerend goed en dat deze geweigerd werd.

Er werd echter in het strafdossier geen inbreuk vastgesteld nopens het kwestleuze "schuilhok", meer bepaald werd niet vastgesteld of dit schuilhok, waarvan de vergunning geweigerd werd, toch werd opgericht.

Het ten laste gelegde misdrijf is dan ook niet bewezen en de beklaagden dienen derhalve vrijgesproken te worden.

De kosten dienen te laste van de Staat gelaten te worden.

Uit al het voorgaande volgt dat het hof onbevoegd is uitspraak te doen nopens de herstellvordering, zoals gesteld bij brief d.d. 14 juni 1995 en zoals gehandhaafd in de conclusie van de stedenbouwkundige inspecteur, neergelegd ter zitting van het hof d.d. 5 maart 2012..

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen alsook de artikelen:

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210, 211 en 212 van het Wetboek van Strafvordering;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtsprekend:

Spreekt de beklaagden vrij voor de enige tenlastelegging;
Laat de kosten van beide aanleggen ten laste van de Staat;

Verklaart zich onbevoegd uitspraak te doen nopens de gestelde herstellvordering.

Aldus gevonnist door :

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend raadsheer.

magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

en vervroegd uitgesproken door de voorzitter, in openbare
terechtzitting van 27 maart 2012, waar aanwezig waren :

raadsheer d.d. voorzitter,
advocaat-generaal,
griffier,